

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 822/2015
28.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Скока, председника већа, Лидије Ђукић и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући о захтеву Д.П. из села П., Н., кога заступа пуномоћника З.А., адвоката из Б., ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 18 У 12445/13 од 23.10.2015. године, са противном странком Министарством унутрашњих послова Републике Србије, Кабинет министра, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 28.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Подносилац захтева предлаже преиспитивање пресуде Управног суда 18 У 12445/13 од 23.10.2015. године, којом је одбијена његова тужба поднета против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Кабинет министра број 118-1-26/13 од 27.05.2013. године, којом је одбијен предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијска управа за Град Београд 01 број 118-1-50/11 од 28.06.2011. године, којим је тужиоцу престао радни однос са 05.07.2011. године, због безбедносних сметњи.

У захтеву наводи да му је решењем првостепеног органа престао радни однос због безбедносних сметњи, односно због покренутог кривичног поступка оптужницом која је ступила на правну снагу 10.07.2010. године. Како је Апелациони суд у Београду донео ослобађајућу пресуду у односу на подносиоца захтева, то нема разлога за доношење првостепеног решења. Истиче да је у време доношења побијаног решења туженог органа престала важност ранијег важећег члана 168. Закона о полицији. Предлаже да суд захтев уважи и укине побијану пресуду.

Противна странка је у одговору на захтев остала код разлога из образложења побијаног решења и предложила да суд захтев као неоснован одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде, правилно је тужени орган одбио предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Кабинет министра број 118-1-50/11 од 28.06.2011. године, налазећи да пресуда Апелационог суда у Београду Кж 12863/12 од 14.02.2013. године, којом је тужилац ослобођен оптужбе за предметно кривично дело, не представља нови доказ или чињеницу у смислу члана 239. став 1. тач. 3. и 5. Закона о општем управном поступку. Ово са разлога што је у поступку чије се понављање тражи, тужиоцу радни однос престао на основу одредбе члана 168. Закона о полицији, због насталих безбедносних сметњи из члана 111. наведеног закона, односно због покренутог кривичног поступка за кривично дело које се гони по службеној дужности.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је побијана пресуда донета без повреде правила поступка, уз правилну примену материјалног права. Правилно је закључивање из побијане пресуде да пресуда Апелационог суда у Београду Кж 12863/12 од 14.02.2013. године, којом је тужилац ослобођен оптужбе за кривично дело, не представља нови доказ или чињеницу у смислу члана 239. став 1. тач. 3. и 5. Закона о општем управном поступку као и да тужилац у предлогу за понављање поступка није учинио вероватним околности на којима заснива свој предлог, а које би представљале разлог за понављање поступка.

Суд је ценио наводе захтева, који су истицани и у тужби за понављање поступка, и налази да су исти неосновани са разлога наведених у образложењу побијане пресуде.

Са изнетих разлога, налазећи да су наводи захтева неосновани и да не могу довести до другачије одлуке суда по поднетом захтеву, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 28.04.2016. године, Узп 822/2015

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа-судија,
Драган Скоко,с.р.